

Інновації в лікуванні і реабілітації наркозалежних пацієнтів

I. Вступ. Проблема вживання наркотиків в Україні і світі зростає з кожним роком. Легалізація наркотичних речовин у багатьох країнах лише збільшила кількість наркозалежних осіб. Найвразливішими верствами населення у цій сфері являються підлітки і молодь.

II. Роль психіатра і нарколога.

Лікарі-наркологи займаються лікуванням людей, схильних до наркотичної залежності. Їх основним завданням є дезінтоксикація організму, забезпечення електролітного балансу, поступове виведення пацієнта зі стану залежності за допомогою медичних препаратів. А також подальший супровід його під час періоду реабілітації.

Психіатри працюють з психічно хворими людьми, якими виявляється велика частина наркоманів. До терапії наркозалежного пацієнта вони додають специфічні психотерапевтичні засоби, що змінює його поведінкові реакції. Консультацію психіатра мають пройти абсолютно усі наркозалежні особи в процесі лікування.

Дуже важливою у боротьбі з наркозалежністю є спільна робота наркологів і психіатрів. Такий інтегрований підхід дає змогу комплексного лікування медичними препаратами. Спільне використання різних технік і підходів у реабілітації допомагає отримати вищий відсоток відновлення. Під впливом психотропних засобів наркомани більш лояльною ставляться до необхідності лікуватися.

III. Психіатри та їх роль. Кожен пацієнт, викритий або підозрюваний у вживанні наркотиків має бути проконсультований психіатром. При виявленні спеціалістом психіатричних розладів, хворому призначається специфічне лікування, розробляється психотерапевтичний план заходів стосовно нього.

IV. Наркологи та їх роль. Нарколог проводить системне лікування наркозалежної особи засобами фармакотерапії. Такі препарати рецептурні і можуть бути призначені лише відповідним фахівцем. Наркозалежна особа має бути шпиталізована до періоду виведення токсинів і відновлення балансу рідини в організмі. У найбільш складних випадках потрібен постільний режим. Далі необхідний цілодобовий нагляд за хворим для позбавлення від фізичної залежності.

V. Спільна практика психіатра та нарколога.

Підхід до лікування у розрізі врахування психічних розладів кардинально змінює методику. Психіатри корегують стан хворих у плані зняття підвищеної збудливості та агресії. Це дає змогу наркологам більш повільно і тривало вводити необхідні фармпрепарати для очищення і відновлення організму.

Процес лікування від наркозалежності тривалий. Навіть у абсолютно психічно здорових наркоманів протягом періоду терапії можуть виникати ті чи інші психічні розлади. Тому регулярний нагляд психіатром наркозалежних пацієнтів в процесі лікування є вкрай необхідним. Від дозволяє вчасно виявити паталогічні зміни у психіці і швидко їх компенсувати за рахунок впливу специфічних засобів.

Злагоджена робота психіатра і нарколога допомагає пацієнтам швидше долати кризові періоди, виходити зі стану «ломки», дозволяє виводити хворих на домашній супровід.

VI. Реабілітація та індивідуальні плани.

Після подолання кризового стану пацієнт потребує тривалого періоду реабілітації. Недотримання реабілітаційних рекомендацій може звести нанівець усі попередні зусилля і людина знову почне вживати наркотики.

Розробка індивідуальних планів реабілітації здійснюється наркологом. Але залучення психіатра і до цієї сфери показало більшу ефективність. Адже психіатричні зриви у багатьох випадках повторюються і на віддалених ділянках відновлення.

При дотриманні рекомендацій психіатра у зоні соціального комфорту знижується рівень загрози для оточуючих наркозалежного. Періодичний прийом ліків допомагає особі контролювати свою поведінку і ясніше оцінювати обстановку.

VII. Висновки. Питання подолання наркотичної залежності у будь-якої особи є достатньо складним. Але при поєднанні зусиль лікарів наркологічного і психіатричного профілю та добросовісного виконання персоналом та родиною їх рекомендацій вдається повністю вивести людину зі стану залежності, а часто і відновити її для повноцінної взаємодії з соціумом.